Paulo Coelho pentru Evenimentul Zilei

Zilele trecute spuneam ca mostenirea culturala pe care ne-a lasat-o China este de o importanta fundamentala pentru evolutia umanitatii. Printre personajele ale caror invataturi au traversat mileniile se afla Confucius (551-479 i. H.), care a reorganizat textele clasice chinezesti (la fel ca si popularul I Ching) si le-a dat o forma definitiva. Pentru a combate coruptia si mizeria din vremea lui, el a gandit o serie de precepte etice si morale, cum ar fi cultul pentru strabuni, principiile sinceritatii, reciprocitatii, precum si ideea ca numai cel care este in stare sa sustina bunastarea poporului poate sa guverneze. Iata in continuare cateva invataturi ale sale:

Formula familiei.

Ducele Ding l-a intrebat pe Confucius:

- Exista vreo formula care sa garanteze prosperitatea unei familii?

- Nu exista o formula completa, spuse Confucius. Dar exista un aforism: „Este greu sa fii guvernator, si nu este usor sa fii guvernat". Daca toti capii familiilor si fiii lor ar intelege ca amandoua partile trebuie sa cedeze, ar aparea si prosperitatea.

Ducele continua:

- Exista vreo formula in stare sa distruga nucleul familiei?

- Nu exista o formula completa, spuse Confucius. Dar exista un aforism: „Cea mai mare placere a unui rege este sa nu existe nimeni care sa-i interzica ceva".

Daca nu ni se interzice sa facem binele, acesta e un lucru bun. Iar, intr-o familie in care mama nu are curajul si taria sa raspunda si sa spuna „nu" fiului, relatiile devin fragile si ajung sa fie distruse.

Un maestru si doua raspunsuri. Zilu intreba: „Cand trebuie sa pun in practica lucrurile pe care le-am invatat?".

Confucius raspunse: „Dar continui sa te invat. De ce aceasta graba de a pune totul in practica? Asteapta momentul potrivit".

Imediat, Gongchi intreba: „Cand trebuie sa pun in practica lucrurile pe care le-am invatat?".

„Acum", raspunse Confucius.

- Maestre, nu esti drept, se planse Zilu. Gongchi stie tot atat cat stiu si eu, si lui nu-i interzici sa treaca la fapte.

- Un tata bun isi cunoaste fiii, raspunse Confucius.

El il tine in frau pe acela care este prea indraznet, si-l impinge inainte pe acela care nu stie sa se tina pe propriile picioare.

Fiecare lucru la timpul lui. Zilu a vrut sa stie de la Confucius cum sa-l serveasca mai bine pe Dumnezeu.

- Tu nu stii sa-i servesti pe oameni, cum o sa-l servesti pe Dumnezeu?, ii raspunse maestrul. Invata sa-ti ajuti aproapele, si Dumnezeu va fi multumit.

- Dar mi-e frica de moarte si de judecata divina. Inca nu inteleg prea bine moartea.

- Tu n-ai inteles inca viata, si vrei sa intelegi moartea?, spuse Confucius. Invata sa te bucuri de zilele tale, si judecata va fi in favoarea ta.

Cugetari de Confucius. „Pericolul apare cand omul se simte sigur pe pozitie."

„Ruina il ameninta pe oricine incearca sa mentina o stare de lucruri."

„Confuzia apare atunci cand punem totul in ordine".

„Dar omul superior nu uita pericolul, nici atunci cand este in siguranta."

„Inteleptul nu uita de fantoma ruinei, nici atunci cand are o situatie stabila."

„Omul inteligent nu uita de confuzii, nici cand afacerile ii sunt in buna ordine."

Numai asa se poate mentine siguranta personala si se poate apara avutul si imparatia

Joi, 06 Octombrie 2005

Paulo Coelho pentru EVZ

La un moment dat, in timpul pelerinajului meu, am ajuns la un lan de grau intins si monoton care mergea pana la orizont. Singurul lucru care rupea plictiseala peisajului era o coloana medievala cu o cruce in varf, care marca drumul pelerinilor. Cand am ajuns langa ea, Petrus - ghidul meu - arunca rucsacul pe jos si ingenunche. Mi-a cerut sa fac si eu acelasi lucru.

- Sa ne rugam pentru ca - in cazul cand veti reusi sa va gasiti spada - s-o tineti mereu cu mana sigura.

Petrus spuse ca ii placea mult poetul brazilian Vinicius de Moraes si ca dorea sa spuna o rugaciune plecand de la poezia acestuia. Si incepu:

- Ai mila de cei care au mila de ei insisi si se cred buni si nedreptatiti de viata, pentru ca n-au meritat lucrurile care li s-au intamplat - ai mila, fiindca acestia niciodata nu vor reusi sa lupte in Lupta Dreapta. Si ai mila si de cei care sunt cruzi cu ei insisi, si vad numai rele in propriile fapte, si se considera vinovati

de nedreptatile lumii. Fiindca acestia nu cunosc legea Ta care spune: **„Pana si firele de par din capul tau sunt numarate”**.

Ai mila de cei care conduc si de cei care muncesc ore in sir munca grea si se sacrifica in schimbul unei duminici, cand totul este inchis si nu ai unde sa te duci. Dar ai mila si de cei care-si sfintesc opera si merg dincolo de propria nebunie si ajung invidiati sau crucificati de propriii frati. Pentru ca acestia nu au stiut legea Ta care spune: **„Fii prudent ca sarpele si naiv ca porumbelul”.**

Ai mila de cei care mananca, beau, se ghiftuiesc, dar sunt nefericiti si singuri in ghiftuiala lor. Dar ai mila si de aceia care postesc, se infraneaza de la tot, isi interzic orice si se simt sfinti si-ti vor striga numele in piete publice. Pentru ca acestia nu cunosc legea Ta care spune: **„Daca marturisesc referindu-ma la mine insumi, marturia mea nu e adevarata”**.

Ai mila de cei ce se tem de Moarte si nu cunosc multele imparatii prin care au trecut si multele morti pe care le-au murit, si sunt nefericiti fiindca se gandesc ca totul se va sfarsi intr-o zi. Dar ai si mai multa mila de cei care au cunoscut deja mai multe morti si azi se cred nemuritori, pentru ca nu cunosc legea Ta care spune: **„Cine nu s-a nascut din nou nu va putea vedea imparatia lui Dumnezeu”.**

Ai mila de cei ce nu cred in nimic, pentru ca acestia niciodata nu vor auzi muzica sferelor. Dar si mai multa mila ai de cei care au o credinta oarba, si-n laboratoare preschimba mercur in aur, inconjurati de terfeloage despre secretele Tarotului si puterea piramidelor. Pentru ca acestia nu cunosc legea Ta care spune: **„A copiilor e imparatia cerurilor”.**

Ai mila de aceia care nu vad nimic in afara de ei insisi, ferecati in limuzinele lor, care se incuie in birouri inghetate la ultimul etaj si sufera in tacere solitudinea puterii. Dar ai mila si de cei care si-au dat si haina de pe ei, si sunt iubitori si incearca sa invinga raul cu iubire, pentru ca acestia nu cunosc legea Ta care spune: **„Cine nu are spada sa-si vanda mantia si sa-si cumpere una”.**

Si ai mila si de noi, Doamne. Pentru ca de multe ori credem ca suntem imbracati si de fapt suntem goi, credem ca am comis o crima si de fapt am salvat pe cineva. Nu uita, in mila Ta, ca am scos spada din teaca cu mana ingerului, dar tinem spada si cu mana demonului, cu a amandurora. Pentru ca ne aflam pe lume, dainuim pe lume si avem nevoie de Tine. Avem nevoie de legea Ta care spune: „**Cand v-am trimis fara punga, fara sac si fara sandale, nimic nu v-a lipsit”.**

Petrus si-a incheiat rugaciunea. Tacerea stapanea totul. El privea fix lanul de grau care ne inconjura.

Vitejii de dupa razboi. E foarte usor sa-i judeci pe altii daca nu esti in situatia lor. Un exemplu precum acesta s-a intamplat la Congresul Partidului Comunist sovietic, cand - pe atunci atotputernicul Nikita Hrusciov, spaima lumii - a denuntat crimele lui Stalin.

In timpul discursului, cineva a strigat:

- Unde erati, tovarase Hrusciov, cand nevinovatii erau masacrati?

- Sa se ridice acela care a intrebat, ceru Hrusciov.

Nimeni nu s-a miscat.

- Indiferent cine a intrebat, raspunsul si l-a dat singur, spuse Hrusciov. In acel moment, eu ma aflam in aceeasi pozitie ca dumneata acum: fara sa am curajul sa-mi exprim public ce gandeam.

In sir indian. Cititorul Gilberto de Nucci are o imagine excelenta a comportamentului nostru. Dupa el, oamenii merg pe fata Terrei in sir indian, purtand un sac in spate si altul in fata.

In sacul din fata ne punem calitatile. In sacul din spate pastram defectele. De aceea, in calatoria vietii stam cu privirea fixata asupra virtutilor avute, inchise in piept. In acelasi timp, ne uitam fara mila la spatele semenului care merge inaintea noastra si-i numaram toate defectele pe care le descoperim.

Si ne credem mai bun ca el - fara sa ne dam seama ca persoana care merge in spatele nostru gandeste la fel despre noi.

Dumnezeu este umbra omului. Am participat deja, impreuna cu detinatorul Premiului Nobel pentru Pace, Ellie Wiesel, la mai multe conferinte la Davos, in Elvetia. Intr-unul din discursurile lui a spus:

„Dumnezeu este umbra omului. Asa cum umbra repeta miscarile corpului, Dumnezeu repeta miscarile sufletului”.

Mi se pare excelenta aceasta descriere a lui Wiesel. Exista totdeauna o legatura intre ceea ce facem si ceea ce primim in schimb. Cand suntem generosi, „umbra lui Dumnezeu” repeta ceea ce am facut in beneficiul aproapelui nostru si ne da, cu generozitate, de zece ori mai mult. Daca suntem cruzi, cruzimea noastra se reflecta in plan spiritual si se intoarce si ea asupra noastra.

Pierdut in Los Angeles. Marcelo, sotul producatoarei de televiziune Miriam Leme, se pierduse in Los Angeles, California. Ore intregi a umblat fara tinta si - tarziu in noapte - a ajuns intr-o zona periculoasa. Dandu-si seama de atmosfera din jurul lui, s-a speriat si, nervos, s-a hotarat sa sune la soneria unei case cu lumina aprinsa.

A iesit un om in pijama. Marcelo ii explica situatia si-i ceru sa cheme un taxi. In loc sa faca ce i-a cerut, omul s-a imbracat, a scos masina din garaj si l-a condus chiar el pana la hotel.

Pe drum, i-a explicat: „Acum cinci ani am fost in Brazilia. Intr-o noapte, m-am pierdut in Sao Paulo. Nu vorbeam deloc portugheza, dar un baiat, brazilian, a inteles ce voiam si m-a dus la hotel. Azi, Dumnezeu mi-a permis sa-mi platesc aceasta datorie". (Traducere

de Gabriela Banu)